

BUKET ANLATIYOR

Merhaba! Temmuz ayının ortasındayız ve güneş artık gözlerini bize dikmiş durumda... Arabamızın arka camından uzaklaşan mahallemize bakıyoruz. Bir süre buraları görmeyeceğiz. Çünkü tatile çıkıyoruz! Evden uzaklaşmak biraz garip bir duygu. Geriye olağanüstü anılarla döneceğimizi bildiğim için sokağıma gülümseyerek el sallıyorum.

Önceki tatillerde akrabalar ile ortak bir noktada buluşup hep beraber bir tatil programı yapardık. Bu yaz herkesin tatil zamanları uyuşmadığı için bizbize bir plan yaptık. En beğenilen fikir, güney sahillerinde bir kampta çadır kurmak oldu...

İlk kez çadır kuracağımız için çok heyecanlıyım. Babamın söylediğine göre, altı kişilik büyük bir çadır olduğu için hepimiz rahat rahat sığabileceğiz.

Babam ve kampın görevlileri çadır kurma işini üstlenince, Burak ve ben de kampı keşfe çıktık. Ağustosböceklerinin sesi ve çam ağaçları, burada geçireceğimiz eğlenceli günlerin ilk işaretleri gibiydiler.

Bahile doğru yönelmiştik ki annemin ilk uyarısı duyuldu...

Bu saatlerde güneşin altında fazla kalmayın çocuklar!

Peki annee...

Çevrede her yaştan çocuk görebiliyorduk. Hemen biri yanımıza yaklaştı.

Merhaba, siz kampa yeni geldiniz galiba. Adem Uğur. Birazdan ava çıkacağız, isterseniz bize katılabilirsiniz.

Av mı? Ne avı?

Burada çok fazla kertenkele var. Onları yakalıyoruz. Sonra tekrar bırakıyoruz ama; merak etmeyin...

Bu fikri pek tutmadım. Yapacak onlarca şey varken, zavallı kertenkelelerin rahatını bozmak pek eğlenceli gelmedi.

Aslında Burak da benimle aynı fikirdeydi, ama daha önce hiç kertenkele görmediği için gözleri merakla parladı.

Belki izleyici olarak katılabiliriz değil mi Buket?

Böylece ben de peşlerine takılmış oldum. Kısa bir yolculuktan sonra ağaçların yerine küçük çalılardan oluşan bir yere geldik.

Şimdi yavaş olun. Kertenkeleler en çok bu çalılardan oluşan yerlerde dolaşıyorlar.

Tam o sırada yanımızdaki çalıdan bir tanesi fırladı.

Orada!
İşte orada!

Şışt!.. Sessiz ol.

İlk kez bir kertenkele gördüğümüz için ben de merakla izlemeye başladım.

Burak'ın yalnızca izleyici olarak kalmaya niyeti yoktu. Bunu anlamıştım.

Tamam! Ben tutabilirim!

Dikkat et!

Gerçekten de tutmuştu, ama henüz bilmediği bir şey vardı.

Yakaladım!
Yakaladım!

Anneciğim!!

Kertenkeleler böyle bir durumda kaldıklarında kuyruklarını kolayca bırakabiliyorlardı. Burak da bunu şaşkınlık ve korkuyla birlikte öğrenmiş olmuştuk. Bırakılan kuyruğun yerini yenisinin alabileceğini anladığımızda birazcık rahatladık. Sonraki günlerde kampa gelen çocuklarla daha eğlenceli ve zararsız oyunlar keşfettik.

Tatil maceralarımız önümüzdeki ay devam edecek, görüşmek üzere!